

Ačkoli se označením „gotika“ v českém kontextu rozumí především období pozdního středověku, s ním spojená kultura a zvláště architektonický styl, za našimi hranicemi můžeme narazit na alespoň zdánlivě velmi odlišný význam tohoto slova. Zejména v souvislosti s anglickou kulturou gotika značí nejen onu vzdálenou středověkou kulturní epochu, během níž vznikaly majestátní, avšak často chladné a nehostinné gotické stavby, ale také daleko pozdější trend, jenž je do značné míry spojen s literární tvorbou.

V tomto novějším smyslu tak můžeme hovořit o gotické literatuře, či přesněji o gotickém hororu, který se objevuje přibližně ve druhé polovině osmnáctého století a částečně pod vlivem romantismu čerpá inspiraci právě v temných dobách středověku, odkud má i svůj název. K navození správné hororové atmosféry totiž využívá scénérie odlehlých zákoutí gotických hradů, strašidelných starodávných pokojů a polorozpadlých hřbitovů. Krom toho jsou však neodmyslitelnou součástí tohoto žánru také nadpřirozené jevy a bytosti jako duchové, upíři a nejrůznější strašidla či monstra, jejichž podobu i hrůzostrašnost omezují pouze hranice takřka bezuzdné lidské fantazie.